YÜZÜM YÜZ İKLİM

unutmuş coğrafyasını kınına sığmaz
gülümseyişlerimi içerek soldu düşler
daha uslanmadan kuruyacak saksıda ceylan

kaçıyor, kaçtıkça soluksuz
ırmak yanılsama gökyüzüne mi aksam
yollar üşümüş gölge vuruyor yalnızlığıma

bir alın işliyordum şarkılardan
kanadı kaldı eğildiğim her dudak
dökülür kahrolası hüküm sabahlarına

uyanır martıların hüznü
kıyılarını ezberlemede sular
çıldırıyorum en usul yanlarımdan

fırtına sana sığındım yüreğimi
mendilde delik deşik ayrıntı anlasana
günde güneş gecede ay bunalmış yorgunum

dizlerini taşı bana deniz kestanelerini
mevsime yakışmıyorsak ne çıkar
dağılsın saçların aykırı bir aşkla zamana